

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA ZBOG OGLUHE

Trgovački sud u Rijeci, po sucu Jasenki Pavišić Čačić, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga sudskog savjetnika Anje Maras, u parničnom predmetu tužitelja HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA, Zagreb, Berislavićeva 9, OIB: 56668956985, kojeg zastupa Pavle Fellner, odvjetnik u Zagrebu, Jurišićeva 1a, protiv tuženika ISMAILA BILALI, vl. ugostiteljskog obrta "Plava točka", Decumanus 30, Poreč, OIB:57774466052, radi zabrane i isplate 12.988,12 kn, dana 15. rujna 2014. godine

presudio je

I. Zabranjuje se tuženiku ISMAILU BILALI da u svojem ugostiteljskom objektu caffe baru „Plava točka“ Decumanus 30, Poreč, priopćava javnosti autorska glazbena djela hrvatskih i stranih autora, snimke izvedbi umjetnika izvođača i snimke sadržane na fonogramima za koje ne posjeduju odobrenje Udruge nositelja prava iz članka 157. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.

II. Nalaže se tuženiku ISMAILU BILALI da plati tužitelju HRVATSKOM DRUŠTVU SKLADATELJA iz Zagreba iznos od 12.988,12 kn zajedno sa zateznom kamatom koja po stopi propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, dalje: ZOO) po stopi od 14% godišnje od 1. siječnja 2008. godine do 30. lipnja 2011. godine, a od 1. srpnja 2011. godine pa do isplate po stopi od 12% godišnje, odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena i to:

- na iznos od 382,70 kn od 31. svibnja 2011. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 30. lipnja 2011. godine do isplate,
- na iznos od 497,29 kn od 31. srpnja 2011. godine do isplate,
- na iznos od 497,29 kn od 31. kolovoza 2011. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 30. rujna 2011. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 31. listopada 2011. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 30. studenoga 2011. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 31. prosinca 2011. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 31. siječnja 2012. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 29. veljače 2012. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 31. ožujka 2012. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 30. travnja 2012. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 31. svibnja 2012. godine do isplate,
- na iznos od 382,70 kn od 30. lipnja 2012. godine do isplate,

- na iznos od 497,29 kn od 31. srpnja 2012. godine do isplate,
 - na iznos od 497,29 kn od 31. kolovoza 2012. godine do isplate,
 - na iznos od 382,70 kn od 30. rujna 2012. godine do isplate,
 - na iznos od 382,70 kn od 31. listopada 2012. godine do isplate,
 - na iznos od 382,70 kn od 30. studenoga 2012. godine do isplate,
 - na iznos od 382,70 kn od 31. prosinca 2012. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 31. siječnja 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 28. veljače 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 31. ožujka 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 30. travnja 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 31. svibnja 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 30. lipnja 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 502,88 kn od 31. srpnja 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 502,88 kn od 31. kolovoza 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 30. rujna 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 31. listopada 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 30. studenoga 2013. godine do isplate,
 - na iznos od 387,00 kn od 31. prosinca 2013. godine do isplate,
- sve u roku od 8 (osam) dana.

III. Nalaže se tuženiku da naknadi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.625,00 kn u roku od 8 (osam) dana s zateznim kamatama koje na taj iznos teku od donošenja presude pa do isplate po stopi od 12% godišnje odnosno po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećano za pet postotnih poena.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 18. travnja 2014. godine podnio tužbu protiv uvedno označenog tuženika navodeći da je u skladu sa Zakonom o autorskom i srodnim pravima („Narodne novine“ br. 167/03, 79/07, 80/11, 125/11 - dalje ZAPSP) kao udruga autora ovlašten za davanje odobrenja za priopćavanje javnosti autorskih glazbenih djela, za Hrvatsku udrugu za zaštitu izvođačkih prava – HUZIP, za iskorištavanje snimljenih izvedaba umjetnika izvođača, kao i za Udrugu za zaštitu, prikupljanje i raspodjelu naknada fonogramskih prava – ZAPRAF za iskorištavanje fonograma. Naveo je da bez odobrenja nije moguće javno korištenje autorskih glazbenih djela, snimaka umjetnika izvođača i fonograma. Istaknuo je da je tuženik dužan isplatiti iznos autorske naknade za javnu izvedbu autorskih glazbenih djela i za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača i fonograma u svojem ugostiteljskom objektu caffe baru „Plava točka“, Decumanus 30, Poreč, u iznosu od 12.988,12 kn.

Naime, nakon što je tuženik evidentiran kao korisnik, istom je poslan dopis upozorenja u kojem je navedeno da je evidentiran kao korisnik predmeta zaštite bez odobrenja, te da je dužan regulirati sve odnose koji nastaju iz osnova priopćavanja javnosti predmeta zaštite sa tužiteljem. U dopisu je naznačeno na koji način se utvrđuje visina naknade za priopćavanje javnosti glazbenih djela. Ni nakon slanja dopisa, tuženik nije poduzeo ništa kako bi regulirao svoju zakonsku obvezu u svezi priopćavanja javnosti predmeta zaštite.

U odnosu na caffe bar „Plava točka“ tuženik je bio dužan platiti naknadu za priopćavanje javnosti predmeta zaštite za razdoblje od 1. svibnja 2011. godine do 31. prosinca 2013. godine. Ukupno je dug tuženika za navedeni lokal 12.988,12 kn.

U odnosu na caffe bar „Plava točka“ kao elementi za utvrđivanje tarife uzeto je da se radi o caffe baru, kapaciteta od 31 do 100 osoba, s radnim vremenom do 24 sata, razdoblje od 9. do 6. mjeseca gradovi i općine s više od 10.000 stanovnika – kategorija B, razdoblje od 7. do 8. mjeseca turistička područja u sezoni turizma – kategorija A. Tužitelj je visinu naknade obračunao sukladno važećim Pravilnicima i to temeljem Tbr. 4.1., 4.2. a.) i b.) Pravilnika o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela te naknadama za korištenje glazbenih izvedbenih materijala (N.N. br. 80/92, 72/93, 29/95, 50/95, 1/97, 75/97) i Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela, te naknadama za korištenje glazbenih izvedbenih materijala od 10. listopada 2006. godine (DZIV br. 1/07), Tbr. 1.1., 1.2. a.) i b.) Pravilnika o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedaba umjetnika izvođača (N.N. br. 1/97) i Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača (DZIV br. 1/07) te Tbr. 1.1., 1.2. a.) i b.) Pravilnika o naknadama za iskorištavanje fonograma (N.N. br. 116/00) i Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za iskorištavanje fonograma (DZIV br. 1/07). Tužitelj je utvrdio da je tuženik koristio glazbu u svojem caffe baru kontrolom u nekoliko navrata i to 19. svibnja 2011. godine, 7. rujna 2011. godine, 29. svibnja 2012. godine, 11. rujna 2012. godine, 23. travnja 2013. godine i 17. rujna 2013. godine, iako tuženik nije imao odobrenje za priopćavanje javnosti glazbenih djela.

Stoga, tužitelj potražuje isplatu ukupnog iznosa od 12.988,12 kn te zabranu daljnjeg priopćavanja javnosti autorskih glazbenih djela hrvatskih i stranih autora, snimke izvedbi umjetnika izvođača i snimki sadržanih na fonogramu za koja ne posjeduje odobrenje udruge nositelja autorskog prava ili organizacije iz čl. 157. ZAPSP-a.

Tužitelj je tužbi priložio izvadak iz obrtnog registra, obračun naknade za javno korištenje glazbe, ispis izdanih obračuna i upozorenja, zapisnike o izvršenim kontrolama, dopis upozorenja od 14. ožujka 2014. godine, presliku Pravilnika o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela te naknadama za korištenje glazbenih izvedbenih materijala od 10. listopada 2006. godine, presliku Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača, presliku Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za iskorištavanje fonograma, Ugovor od 14. prosinca 2007. godine, rješenje DZIV od 29. rujna 2004. godine i 27. ožujka 2007. godine, Ugovor o poslovnoj suradnji u ostvarivanju i zaštiti autorskih i izvođačkih prava, te prava proizvođača fonograma za razdoblje nakon 1. siječnja 2005. godine od 10. siječnja 2005. godine i 4. Aneks Ugovoru od 10. siječnja 2005. godine od 3. veljače 2006. godine.

Tuženik nije podnio odgovor na tužbu u određenom roku od 30 dana, iako su mu tužba s priložima i poziv za davanje odgovora na tužbu uredno dostavljeni dana 20. lipnja 2014. godine.

Kako osnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi iz činjenica navedenih u tužbi, a koje nisu u suprotnosti s dokazima koje je podnio sam tužitelj, a ne postoje niti općepoznate okolnosti iz kojih proizlazi da su tuženika spriječili opravdani razlozi da podnese odgovor na tužbu, to je temeljem odredbe članka 331.b st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne

novine“ br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07-Odluka VSRH, 84/08, 123/08-ispravak, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst i 25/13, dalje: ZPP) valjalo odlučiti kao u točki I. i II. izreke presude (čl. 338. st. 5 ZPP-a).

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Tužitelju je priznat trošak zastupanja po odvjetniku sukladno Tbr. 7/1 Tarife o naknadi i nagradama troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 148/09, dalje: Tarifa) i to za sastav tužbe 1.000,00 kn, trošak zastupanja na ročištu od 15. rujna 2014. godine u iznosu od 500,00 kn (Tbr. 9/3 Tarife), PDV 25% 375,00 kn, te sudske pristojbe na tužbu 500,00 kn te na presudu zbog ogluhe u iznosu od 250,00 kn sukladno Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 26/03-pročišćeni tekst i 125/11). Stoga je valjalo odlučiti kao u točki III. izreke.

U Rijeci 15. rujna 2014. godine

Sudac
Jasenka Pavišić Čačić

Sudac: JASENKA PAVISIC CACIC vt
ZA TOČNOST OTPRAMKA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 8 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (čl. 348. st. 1. i čl. 500. točka 2. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a). Presuda zbog ogluhe i presuda zbog izostanka ne mogu se pobijati zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 353. st. 2. ZPP-a).